

Tale om en Skatteomlægning. Nej, det, som der her var Tale om, var, at de ubemidlede skulde befris for Toldbyrder. Men saa er det dog ikke ligegyldigt, hvormed man kompenserer. Den højtærede Finansministers Toldlovsforslag begyndte med en Indtægtsnedgang af 8½ Mill. Kr., hvoraf de 2½ Mill. Kr. skulde være udækkede. Derved maa man jo holde Finansministeren fast, han staar vel endnu paa dette Standpunkt. Ja, jeg er ikke ganske sikker paa det, thi hver Gang jeg er kommen til det Standpunkt, den højtærede Minister staar paa, er han løben bort fra det. Det er, ligesom det var et Væddeløb mellem en Skildpadde — det er mig — og en Hare; hver Gang jeg er kommen til det Sted, hvor Haren stod, er Haren sprungen over det, og det er mig umuligt som en gammel og langsom Skildpadde at komme saa hurtigt med som en Hare som Finansministeren. Altsaa, jeg ved ikke, om han endnu staar paa dette Standpunkt, men staar han paa det Standpunkt, som var hans oprindelige i Toldsagen, nemlig dette, at der skulde være 8½ Mill. Kr.s Nedgang, er det ganske umuligt ikke at spørge om, hvor Kompensationslovene blive af. Jeg tror dog, man kan være enig om, at det at forhandle om et Toldlovsforslag uden overhovedet at vide, hvor Dækningen skal komme fra, vilde i de fleste parlamentariske Forsamlinger blive betragtet som en høj Grad af Urimelighed.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling). Han nævnte, at det 6te Medlem for København (Christiansen) havde sagt, at jeg repræsenterede hans Gruppe i Toldudvalget. Han tilføjede, at det ærede Medlem og hans Meningsfælle havde maattet „nøjes med mig“ som Repræsentant, hvad der jo egentlig ikke var nogen venlig Udtryksmaade. Men jeg vilde gerne, for at det ikke skal misforstaas, forklare det ærede Medlem og ogsaa andre, hvorledes det er at forstaa, som det ærede Medlem har sagt. — Jeg har for Resten ikke talt med ham derom, men jeg er ganske sikker paa, hvordan det skal forstaas. Dette, at jeg repræsenterer det ærede Medlem for København og hans Meningsfælle, vil aldeles ikke sige, at jeg repræsenterer socialdemokratiske Anskuelse i Toldudvalget. Det er kun en Følge af den indre Udvalgsteknik her i Landstinget. Den lille Gruppe, vi danne sammen, enes om at sætte forskellige Medlemmer ind i Udvalgene, og vi blive venskabeligt enige om, hvem af os der skal ind i de Udvalg, som

vi overhovedet kunne faa noget Medlem ind i. I Almindelighed sørges der for, at vi ikke kunne faa noget Medlem ind, men naar vi kunne sætte et Medlem ind, aftales det, hvem af os det da skal være, og det, at det i dette Tilfælde er blevet mig, betyder derfor ikke, at jeg repræsenterer socialdemokratiske Anskuelse. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem (Christiansen), hvis han tager Ordet, ganske vil bekræfte denne Anskuelse.

Saa nævnte det ærede Medlem (Stilling), at jeg havde talt om Arbejdernes Stilling i denne Sag. Det har jeg ogsaa gjort, men jeg har ikke just gjort det paa en saadan Maade, som det ærede Medlem sagde, at jeg ganske særligt havde henvist til Arbejdernes Stilling i Andragender. Jeg har nævnt mange andre Hensyn og Forhold, som gjorde sig gældende i disse Andragender, men ganske sikkert lægger jeg Vægt paa, at Arbejderne, skønt deres Førere ere Frihandlere i høj Grad, have udtalt sig for Beskyttelsessystemet. — Det ærede 6te Medlem for København sagde, at det var muligt, at disse Arbejdere havde handlet under Pres. Det skal jeg ikke udtale mig om, det ved jeg ikke noget om, det er jeg tilbøjelig til at tvivle om. Dog er der jo et Pres, som de absolut handle under, naar de underskrive saadanne Andragender, og det synes jeg dog, at man maa tage Hensyn til. Man maa nemlig huske paa, at næsten alle Fabrikker, alle de industridrivende, der ere komne med disse Andragender, have gjort gældende, at naar Beskyttelsen tages fra dem, maatte de nedsætte Arbejdslønnen. Det synes at være det første Middel, de ville gribe til, naar Beskyttelsen fratages dem i det Forhold, som der nu tænkes paa ved det foreliggende Forslag. De ville da straks lade den Indtægtsforringelse, de kunne tænkes at lide, gaa ud over Arbejderne. Naar Arbejderne kunne vente sig dette, er det ikke saa underligt, at de gribe til det Middel, der i Øjeblikket synes at være det eneste, nemlig at henvende sig til Lovgivningsmagten og bede den tage Hensyn dertil, naar Toldnedsættelserne skulle diskuteres. Det var ikke det, det ærede Medlem gjorde gældende. Jeg synes dog, at man maa tage meget Hensyn til, at fattige Arbejdere — og ofte ere Fabriksarbejderne jo de allerfattigste — naturlig tænke med Rædsel paa det Øjeblik, hvor Fabrikkanterne med en vis Ret kunne sige: nu skulle vi til at konkurrere endnu stærkere med Tyskland, som har en Arbejds-løn, der paastaas at være saa meget rin-